

РЕШЕНИЕ

№ 3409

гр. София, 20.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 26.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **3193** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на Ю. Т. Т. от [населено място], чрез адв.А. Ч. от САК, срещу Решение № 1040-21-276 от 09.03.2021г. на директора на ТП на НОИ С. град, в частта с която е прието за неоснователно направеното с жалба вх.№ 1012-21-157-1/28.01.2021г. на Ю. Т. Т. от [населено място], чрез пълномощника му адв.А. Ч., възражение за изтекла погасителна давност на установеното с Разпореждане № 214-00-5091-4/02.10.2020г. на ръководителя на осигуряването за безработица задължение към държавното обществено осигуряване за периода 01.01.2015г. – 26.05.2015г., както и срещу Определение № 1040-21-276/09.03.2021г. на директора на ТП на НОИ С. – град, с което на основание чл.88 ал.2 вр. с ал.1 т.2 от АПК е оставена без разглеждане жалба вх.No 1012-21-157-1/28.01.2021г. на Ю. Т. Т. от [населено място], чрез пълномощника му адв.А. Ч. срещу разпореждане № 214-00-5091-4/02.10.2020г. на ръководителя на

осигуряването за безработица, поради недопустимост на същата като просрочена. С Определение № 3719/27.05.2021г. съдът е разделил производството по адм. д. № 3193 по описа на Административен съд София-град за 2021г., като за разглеждане по настоящото дело е оставил жалбата срещу Решение № 1040-21-276 от 09.03.2021г. на директора на ТП на НОИ С. – град.

В жалбата се излагат подробни съображения, като се твърди, че Решение №1040-21-277/09.03.2021г, издадено от Директора на ТП на НОИ С. град, в частта, в която се потвърждава Разпореждане №214-00-5091-4/02.10.2020г., е

незаконосъобразно, неоснователно и немотивирано Твърди се, че оспорваните индивидуални административни актове са издадени в нарушение на процесуалноправните и материалноправните норми на КСО и АПК. Конкретно са развити съображения, че е недопустимо директора на ТП на НОИ С. град с издаденото от него решение да допълва и аргументира мотивите и основанията на административния орган, издал подлежащото на административен контрол разпореждане. Посочва се още, че не е допустимо преразглеждане на факти и обстоятелства, въз основа на които е било упражнено правото на ПОБ от лицето, съобразно нововъзникнали обстоятелства /заличаване на осигурителна информация/, при установяването на които лицето не е участвало, както и в нарушение на правото на жалбоподателят да участва в производството по издаване на оспорените актове, като се запознае със събраните доказателства и представи свои и направи искания за събиране на доказателства;

В съдебно заседание жалбоподателят Ю. Т. Т., се представлява от адв. Ч., който поддържа жалбата по доводите в нея и допълнителни съображения, развити в позиция по същество.

Ответната страна - директор на ТП на НОИ –С. град, редовно призован, се представлява от юрисконсулт В., която в съдебно заседание, моли решението на Директора на ТП на НОИ С. град да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Представя подробни писмени бележки по същество на спора със съображения за неоснователност на жалбата и претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

От събраните по делото писмени доказателства се установява следното:

Със вх.№ 214-5091 от 01.09.2014г. Ю. Т. Т. /л.62/ подал Заявление за отпускане на парично обезщетение за безработица на основание чл. 54а от КСО, като е посочил, че правоотношението му с осигурителя „Д.Г.Строй”, ЕИК[ЕИК] е прекратено на 27.08.2014г., на основание чл.71, т.1 от Кодекса на труда. Въз основа на подаденото заявление, с Разпореждане №214-00-5091-1 от 12.09.2014г., постановено на основание чл.54ж, ал.1, вр.чл.54а, ал1, чл.54б, ал.1 и чл.54в, ал.1 от КСО, на жалбоподателя е отпуснато парично обезщетение за безработица /ПОБ/, считано от 27.08.2014г.-26.05.2015г., в размер на 26.89 лева дневно.

При осъществен последващ контрол относно спазването на осигурителното законодателство, от контролен орган на ТП на НОИ С. град е извършена проверка по разходите на ДОО на осигурителя [фирма], ЕИК[ЕИК], приключила с Констативен протокол № КВ-5-21-00673548/18.09.2019г. По данни от Търговския регистър е установено, че [фирма], ЕИК[ЕИК], е регистрирано с Решение №1 от 04.08.2005г. на Софийски градски съд по ф.д. № 8627/2005г. За периода от м.02.2007г. до м.04.2019г., вкл., съгласно Наредба № 5 от 29.12.2002г. за съдържанието и реда на изпращане на уведомлението по чл.62, ал.5 от КТ, са подадени уведомления в компетентната ТД на НАП за сключване/прекратяване на 342 броя трудови договори с 280 лица, като към момента на извършената проверка е действащ един трудов договор. Установено е също, че за наетите лица за посочения период са подавани данни по чл.5, ал.4, т.1 от КСО с вид осигурен „01”-за работещи по трудови правоотношения, с осигурителен доход, вариращ от средния до максималния осигурителен доход /съгласно ЗБ на ДОО за съответните години/. Подавани са декларации, образец 1 на едни и същи дати през 2017-2018г. за периоди от 2012г. до 2016г. за голям брой лица с вид осигурен „14”-за работещи без трудови

правоотношения с осигурителен доход близък или равен на средния осигурителен доход /съгласно ЗБ на ДОО за съответните години/. В ТР не се визуализирали публикувани годишни финансови отчети за дейността на дружеството от 2011г. до момента. Установено при извършена справка в Регистър приход в информационната система на НОИ е, че за периода от месец ноември 2010г. до месец март 2019г. включително, няма данни за внесени дължимите осигурителни вноски по фондовете на ДОО, като към момента на извършената проверка, задълженията за наетите по трудови правоотношения лица са в размер на 232 815, 61 лева. Установено е, че от страна на дружеството са подадени в ТП на НОИ С. град приложения с попълнени данни и ползвани права за обезщетения за временна неработоспособност в размер на 40 475, 03 лева за 10 лица.

От ТД на НАП С. е изискана информацията относно упражняваната от [фирма], ЕИК[ЕИК], търговска дейност, подаваните годишни данъчни декларации по чл.92 от ЗКПО, годишни финансови отчети, регистрирани търговски обекти и фискални устройства, регистрираните обороти, както и дали лицата, за които от страна на дружеството са подавани данни по реда на чл.5, ал.4 от КСО са упражнявали трудова дейност в дружеството. От постъпилата информация от ТД на НАП-С. град е установено, че има данни за подадени от дружеството ГДД по чл.92 от ЗКПО, с декларирани приходи и разходи за периода от 2010 до 2012г. вкл., няма данни за подадени от дружеството ГДД по чл.92 от ЗКПО с декларирани приходи и разходи за периода от 2013 до 2018г. вкл., дружеството няма регистрирани фискални устройства и няма отчетени обороти.

При осъществена проверка на място от контролните органи на ТП на НОИ С. град, на адреса, вписан в ТР за седалище на дружеството, не е открит управител или представител на дружеството. От контролните органи на ТП на НОИ С. град са изпратени писма до наетите по трудови правоотношения лица за събиране на сведения и пояснения по реда на чл.44-46 от АПК, с цел изясняване на факти и обстоятелства, свързани с възникването на осигуряване по смисъла на чл.10, ал.1 от КСО и §1, т.3 от ДР на КСО.

С оглед резултата от извършената проверка на [фирма], ЕИК[ЕИК], обективиран в Констативен протокол № КВ-5-21-00673548/18.09.2019г. и липсата на доказателства за извършвана стопанска дейност от дружеството, респективно трудова дейност от лицата, за които има подадени данни по чл.5, ал.4, т.1 от КСО, контролните органи приели, че те не са осигурени лица. Издадени са Задължителни предписания №3Д-1-21-00673555/18.09.2019г. за заличаване на подадените данни за осигурителен стаж и осигурителен доход в регистъра на осигурените лица от месец януари 2013г. до месец март 2019г., включително, в това число и за Ю. Т..

С Разпореждане №214-00-5091-4 от 02.10.2021г. на основание чл.114, ал.3, вр. чл.114, ал.2, т.2 от КСО е разпоредено Ю. Т. Т. да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение за безработица за периода от 27.08.2014г. до 26.05.2015г. в размер на 4974,65 лева главница. Като мотиви са посочени: „Преценката по правото, периода и размера на паричното обезщетение за безработица /ПОБ/ на Ю. Т. Т. е извършена въз основа на данните, подадени по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО чрез [фирма], ЕИК[ЕИК] за периода от 08.08.2014г. до 26.08.2014 г. вкл. При извършена проверка по разходите на Държавното обществено осигуряване /ДОО/ на [фирма], ЕИК[ЕИК] от контролни органи на НАП, НОИ и ИА ГИТ, приключила с констативен протокол № КВ-5-21-00673548/18.09.2019г., по безспорен начин е установено, че от м.

01.2013г. до м. 09.2019г. дружеството не е извършвало търговска дейност по смисъла на Търговския закон. Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за които са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. С оглед цитираните нормативни разпоредби, резултатите от извършените проверки на [фирма], ЕИК[ЕИК] и липсата на доказателства за извършвана търговска дейност, респ. трудова дейност от лицата, наети по трудови правоотношения, подадените данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за Ю. Т. Т. за периода от 08.08.2014г. до 26.08.2014г. вкл. са заличени. Ю. Т. Т. не е осигурено лице по смисъла на чл. 10 от КСО и § 1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на КСО и не отговаря на изискванията на чл. 54а от КСО.”

Разпореждането е обжалвано пред директора на ТП на НОИ С. град, който с Решение № 1040-21-277/09/03/2021г. е приел за основателно направеното с жалбата възражение за изтекла погасителна давност на установеното с Разпореждане №214-00-5091-4 от 02.10.2021г. на ръководителя на осигуряването за безработица задължение към държавното обществено осигуряване за периода от 27.08.2014г. до 31.12.2014г., и е разпоредил да не се събира задължението на Ю. Т. Т. за този период, поради изтекла погасителна давност. Приел е за неоснователно направеното с жалбата възражение за изтекла погасителна давност на установеното с Разпореждане №214-00-5091-4 от 02.10.2021г. на ръководителя на осигуряването за безработица задължение към държавното обществено осигуряване за периода от 01.01.2015г. до 26.05.2015г.

С обжалваното Решение № 1040-21-277/09/03/2021г. административният орган е приел, че Разпореждане №214-00-5091-4 от 02.10.2021г. на ръководителя на осигуряването за безработица е влязло в законна сила на 09.12.2020г. и на база тези съждения е направил изводите си по отношение на възраженията на жалбоподателя за изтекла погасителна давност.

По делото е представено Определение 5524 от 26.07.2021г. по адм.дело № 5627/2021г. по описа на АССГ, трето отделение, 73 състав, влязло в сила на 26.07.2021г., с което е отменено Определение № 1040-21-276 от 09.03.2021 г. на директора на ТП на НОИ С.– град, с което е оставена без разглеждане жалбата на Ю. Т. Т. срещу Разпореждане № 214-00-5091-4 от 02.10.2020 г. на ръководителя на осигуряването за безработица при ТП на НОИ С.– град и преписката е върната на директора на ТП на НОИ С. – град за произнасяне по жалбата на Ю. Т. Т. против Разпореждане № 214-00-5091-4 от 02.10.2020 г.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 118, ал. 2 от КСО, от надлежна страна по чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е допустима.

Разгледана по същество, е основателна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО - Директор на ТП на НОИ, в кръга на правомощията му, като е спазена изискуемата писмена форма и са съобразени материалноправните и процесуалните разпоредби.

В производството по административен контрол за законосъобразност не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правил, представляващи основание за отмяната му.

Правилно Директорът на ТП на НОИ – С. град е приел, че разпореждането, предмет

на контрол е издадено от компетентен административен орган. Съгласно чл. 114, ал. 3 от КСО това е длъжностното лице, на което е възложено ръководството на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт. В настоящия случай Разпореждане №214-00-5091-4 от 02.10.2021г., също е издадено от компетентен орган – Н. А. - главен експерт по осигуряването за безработица, на която с изрична заповед № 1015-21-45/13.07.2020 г. на директора на ТП на НОИ - С. град /л.104/, е възложено да издава разпореждания, при изпълнение на възложените функции на административен орган по чл. 54ж, ал. 1 и ал. 3, във връзка с чл. 114, ал.1 от КСО Разпореждането е издадено в изискуемата писмена форма и съответства на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК за съдържание и реквизити. В проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, представляващи основание за отмяната му. То е издадено след извършена проверка по реда на чл. 107 от КСО, в хода на която са издадени и влезли в сила задължителни предписания за заличаване на подадените по отношение на жалбоподателя данни по чл. 5, ал. 4 от КСО от осигурителя [фирма]. Зачиването е извършено служебно по реда на чл. 3, ал. 13 от Наредба № Н-8/29.12.2015 г. при наличие на предвидените в същата норма предпоставки - неизпълнение на предписанието от адресата му в указания срок.

В случая, предвид заличаването на данните за осигурителен стаж и осигурителен доход на Ю. Т. Т. за периода от 08.08.2014 г. до 26.08.2014 г. вкл., подадени от [фирма], са били налице нови данни по смисъла на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, които обосновават, че паричното обезщетение за безработица на Т. в общ размер на 4974.65 лв. за периода 27.04.2014г. до 26.05.2015г. са неоснователно изплатени, тъй като той няма качеството на осигурено лице по смисъла на чл.10 от КСО И § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО, чрез [фирма], ЕИК[ЕИК] и не отговаря на изискванията на чл.54а от КСО за изплащане на парично обезщетение за безработица.

Поради това е законосъобразен изводът на административния орган, че към този момент той не е имал качеството осигурено лице по смисъла на чл. 4, ал. 1 от КСО. Изплатеното му такова парично обезщетение е получено без основание, което е установено при условията на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО. Съгласно посочената разпоредба основание за възстановяване на добросъвестно получени суми е постъпили след изплащането му доказателства или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане. В настоящия случай, в хода на извършена проверка са събрани доказателства, че през процесния период жалбоподателят не е работила по трудово правоотношение при [фирма] и съответно не е бил осигурено лице по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на КСО. Затова подадените за него данни по чл 5, ал. 4, т. 1 от КСО са заличени.

Съгласно § 1, т. 3 Допълнителни разпоредби на КСО, "осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. Според чл. 10, ал. 1 КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването. Следователно лице, за което не е доказано, че е извършвало трудова дейност, не може да има качеството осигурено лице, независимо дали за него са подавани данни в НАП и са внасяни осигурителни вноски.

Неоснователен е довода на жалбоподателят, относно лишаването му от възможност да участва и се защитава в производството при заличаване на осигурителните му данни. В този см.е Решение № 10036/22.07.2020 г. на ВАС по адм. д. № 14293/2019 г. в което ВАС приема, че „не е допуснато в административното производство твърдяното от касаторите съществено процесуално нарушение по чл. 168, ал. 4 АПК, а именно - неуведомяване по реда на чл. 26, ал. 1 АПК за започването му, в резултат на което е била лишена от възможността да участва като страна. Страни в административното производство по издаването на задължителни предписания по чл. 108, ал. 1. т. 3 КСО за спазване разпоредбите на КСО /в случая за коригиране на данни по чл. 5, ал. 4. т. 1 КСО/ са контролният орган и осигурителят и само осигурителят е адресат на издадените от контролния орган задължителни предписания. Правото му на обезщетение не е накърнено от издадените на осигурителя задължителни предписания и за него е налице друг, регламентиран в закона ред за тяхната защита, а именно чрез обжалването на разпореждането“

Спорният въпрос по делото е дали вземането на НОИ за периода 01.01.2015г. до 26.05.2015г. е погасено по давност.

Според чл.115, ал. 1 КСО вземанията на Националния осигурителен институт за неправилно извършвани осигурителни плащания, неоснователно изплатени парични обезщетения и надвзети пенсии и лихвите върху тях се погасяват с изтичане на петгодишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, за която се отнасят. С изтичане на десетгодишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, за която се отнасят, се погасяват всички вземания, независимо от спирането или прекъсването на давността, освен в случаите, когато задължението е разсрочено или изпълнението е спряно по искане на длъжника.

В случая петгодишния давностен срок относно вземанията на НОИ за периода от 01.01.2015г. до 26.05.2015г. е започнал да тече от 01.01.2016г.-годината, следваща годината за която се отнасят вземанията и е изтекъл на 01.01.2021г. С Разпореждане № 214-00-5091-4 от 02.10.2020г. на ръководителя на осигуряването за безработица е установено задължението на Ю. Т. Т.. Ал. 3 на чл. 115 от КСО предвижда, че давността се прекъсва с влизането в сила на разпореждането за установяване на вземането (т.1) и с предприемане на действия по принудително изпълнение (т. 3), а в ал. 4 е посочено, че давността спира да тече: 1. при обжалване - докато продължава спорът относно вземането и 2. когато е образувано друго административно или съдебно производство, от което зависи издаването на разпореждане или отпускане на парично обезщетение или помощ по този кодекс.

В случая, Разпореждане № 214-00-5091-4 от 02.10.2020г. на ръководителя на осигуряването за безработица на ТП на НОИ С. град представлява такова по смисъла на чл. 117, ал. 1, т. 2, б.”д” от КСО и подлежи на

обжалване в 14-дневен срок от връчването му, съобразно чл. 117, ал. 2 от КСО. Предвид постановеното Определение № 5524 от 26.07.2021г. по адм.дело № 5627/2021г. по описа на АССГ, с което е отменено Определение № 1040-21-276 от 09.03.2021г. на Директора на ТП на НОИ С. град, оставящо без разглеждане жалбата на Ю. Т. Т. срещу Разпореждане № 214-00-5091-4 от 02.10.2020г. на ръководителя на осигуряването за безработица на ТП на НОИ С. град и връщане на делото като преписка на Директора на ТП на НОИ С. град за произнасяне по жалбата на Ю. Т. Т. срещу Разпореждане № 214-00-5091-4 от 02.10.2020г., последното не е влязло в сила. С оглед цитираните разпоредби, уреждащи погасителната давност, доколкото Разпореждане № 214-00-5091-4 от 02.10.2020г. не е влязло в законна сила и при липсата на данни за извършени действия по принудително изпълнение, нито пък други действия, водещи до спиране на давността, съдът приема, че по отношение на вземанията на НОИ за периода от 01.01.2015г. до 26.05.2015г. е настъпила погасителна давност съобразно разпоредбата на чл.115 от КСО.

По изложените съображения съдът намира жалбата за основателна, а издаденото Решение № 1040-21-277/09/03/2021г. на Директора на ТП на НОИ С. град, за незаконосъобразно.

С оглед изхода на делото на жалбоподателя се дължат разноски, но поради факта че такива не са претендирани, не следва да бъдат присъждани.

Мотивиран от гореизложеното, Административен съд София-град,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Ю. Т. Т. от [населено място] № 1040-21-276 от 09.03.2021г., издадено от директора на ТП на НОИ С. град, в частта, в която е прието за неоснователно направеното с жалба с вх.№ 1012-21-157#1/28.01.2021г., предявена от Ю. Т. Т., възражение за изтекла погасителна давност на установеното с Разпореждане №214-00-5091-4 от 02.10.2020г. на ръководителя на осигуряването за безработица задължение към държавното обществено осигуряване за периода 01.01.2015г до 26.05.2015г.

ВРЪЩА делото като преписка на ТП на НОИ - С. град за ново произнасяне при съобразяване на дадените в решението задължителни указания по прилагането на закона.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: